

Evenimente

Simpozionul internațional „Monumentul – Tradiție și Viitor”

Ediția a XIX-a

ANCA FILIP

Institutul Național al Patrimoniului
ancafilip10@gmail.com

În perioada 28 septembrie – 1 octombrie 2017 s-a desfășurat la Iași Simpozionul Internațional „Monumentul – Tradiție și Viitor”, ajuns în acest an la a XIX-a ediție. Manifestare de înalt nivel științific, organizată de Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași – Muzeul Unirii, simpozionul reunește specialiști din domeniul cercetării, protecției și restaurării patrimoniului cultural.

Institutul Național al Patrimoniului, partener tradițional al simpozionului, a fost prezent și în acest an la această prestigioasă manifestare prin comunicări științifice, lansarea volumului „Cultural Heritage Counts for Europe / Patrimoniul cultural contează pentru Europa – Rezumat executiv și recomandări strategice ale Raportului Consorțiului CHCFE” și a proiectului cultural „Patrimoniul sportului. Baze sportive urbane de secol XX”. Au fost prezentate volumul și expoziția realizate în cadrul acestui proiect. Un moment emoționant al lucrărilor simpozionului l-a constituit evocarea, la 100 de ani de la naștere și 40 de ani de la dispariție, a bogatei activități în domeniul restaurării monumentelor istorice desfășurată în cadrul Direcției Monumentelor Istorice de arhitect Rodica Mănciulescu (1917–1977).

La finalul lucrărilor, specialiștii prezenți la simpozion au efectuat o vizită de documentare la monumente istorice din județele Iași, Suceava și Neamț.

Afișul Simpozionului Monumentul la a XIX-a ediție

Proiecte culturale

Biserici înlemnite din Banat, de la proiect la acțiune patrimonială

RALUCA RUSU

CEVA Patrimoniul
ceva.patrimoniul@gmail.com

Proiectul cultural conturat în jurul restaurării bisericii de lemn „Cuvioasa Paraschiva” din satul Crivina de Sus (județul Timiș) a fost demarat în anul 2013 de către un grup afiliat Asociației Peisagiștilor din România și în colaborare cu mai mulți parteneri. Edificiul de cult este obiectul ales în vederea inițierii unor studii prealabile intervenției de protecție a monumentului istoric (cod TM-II-m-A-06214) în contextul peisajului cultural.

Pe parcurs, obiectivele proiectului s-au multiplicat din necesitatea unei abordări sistematice a patrimoniului și ancorate în realitatea din proximitatea bisericii de lemn, ceea ce a generat o practică de construcție a trecutului în prezent. Prin urmare, obiectivului inițial i s-a alăturat un altul, respectiv înființarea unui centru local (după modelul unei școli) care să înglobeze componentele de educație pentru patrimoniu, reactivare a meșteșugurilor locale și conservarea practicilor agricole tradiționale. Astfel, centrul se dorește a fi integrat în țesutul local ca o reinterpretare a arhitecturii rurale, iar prin aceasta să devină suportul *in situ* necesar în conservarea patrimoniului local și pentru o dezvoltare sustenabilă a satelor în zonă. Pe de altă parte, caracteristicile activităților precum: echipa multidisciplinară, atelierelor de studiu organizate anual cu implicarea studenților afiliați domeniului patrimonial, metodologia de cercetare, sintactica acțiunii și relația cu localnicii devin parametri și în același timp resursele acestei practici. Într-o expunere succintă, rezultatele proiectului până în prezent cumulează: un timp petrecut în taberele de studiu de 54 de zile; 12 ateliere de studiu; 110 de studenți implicați; participarea a 93 de invitați (profesori, cercetători, experți, specialiști, scriitori, preoți, meșteri, interpreți de folclor etc); demararea a 10 intervențiilor *in situ*; realizarea a 63 de interviuri tematice; o întâlnire colectivă la care au participat 27 de localnici; fonduri cumulate de 17 685 euro, din care 11 700 euro s-au alocat pentru construcția eșafodajului de protecție a edificiului (restul au fost folosiți pentru organizarea atelierelor și găzduirea participanților). Acțiunea inițiată în cadrul proiectului *Biserici înlemnite din Banat* este orientată înspre păstrarea unor bunuri din trecut (obiective cu valoare patrimonială), fără a le separa de comunitățile stabilite în proximitatea lor (a conserva pentru a transmite) și a le ancora în spațiul social cotidian, având la bază o abordare interactivă în a descoperi patrimoniul și a învăța despre el.

Crivina de Sus (foto Ovidiu Micșa, 2016)